

וַיִּצַב אַבְרָהָם אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׁת הַצֹּאן
 לְבִדְהַן וַיֹּאמֶר אַבִּימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מַה
 הֵנָּה שֶׁבַע כִּבְשֹׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ
 לְבִדְנָה וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׁת תִּקַּח
 מִיָּדִי בְּעִבּוֹר תִּהְיֶה־לִּי לְעֵדָה כִּי חֲפַרְתִּי
 אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת: עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא
 בְּאֵר שֶׁבַע כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם וַיִּכְרְתוּ
 בְרִית בֵּבְאֵר שֶׁבַע וַיִּקֶּם אַבִּימֶלֶךְ וּפִיכֹל
 שָׂר־צִבְאוֹ וַיָּשׁוּבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַיִּטַּע
 אֲשֶׁל בְּבְאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם ה' אֵל־
 עוֹלָם וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים
 רַבִּים

וַיִּצַב אַבְרָהָם אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׁת הַצֹּאן
 לְבִדְהַן וַיֹּאמֶר אַבִּימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מַה
 הֵנָּה שֶׁבַע כִּבְשֹׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ
 לְבִדְנָה וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שֶׁבַע כִּבְשֹׁת תִּקַּח
 מִיָּדִי בְּעִבּוֹר תִּהְיֶה־לִּי לְעֵדָה כִּי חֲפַרְתִּי
 אֶת־הַבְּאֵר הַזֹּאת: עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא
 בְּאֵר שֶׁבַע כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם וַיִּכְרְתוּ
 בְרִית בֵּבְאֵר שֶׁבַע וַיִּקֶּם אַבִּימֶלֶךְ וּפִיכֹל
 שָׂר־צִבְאוֹ וַיָּשׁוּבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַיִּטַּע
 אֲשֶׁל בְּבְאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא־שָׁם בְּשֵׁם ה' אֵל־
 עוֹלָם וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים
 רַבִּים:

Abraham then set seven ewes of the flock by themselves, and Abimelech said to Abraham, “What mean these seven ewes which you have set apart?” He replied, “You are to accept these seven ewes from me as proof that I dug this well.” Hence that place was called Beer-sheba [“well of the oath”], for there the two of them swore an oath. When they had concluded the pact at Beer-sheba, Abimelech and Phicol, chief of his troops, departed and returned to the land of the Philistines. [Abraham] planted a tamarisk at Beer-sheba, and invoked there the name of the Lord, the Everlasting God. And Abraham resided in the land of the Philistines a long time.